

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Štefanka a členiek JUDr. Anny Petruľákovej a JUDr. Ivany Izakovičovej v právnej veci žalobcu: **K.** **v.** **o.** **s.**, **T.**, **B.**, IČO: X., zast. JUDr. V.K., advokátom, B., N. proti žalovanému: **T., a. s.**, K., B., IČO: X., zast. JUDr. D.V., advokátkou, B., N., v konaní **o nekalej súťaži**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06.07.2006, č. k. 9 Cbs 136/04-122, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 06.07.2006, č. k. 9 Cbs 136/04-122 **m e n í** tak, že návrh v celom rozsahu **z a m i e t a**.

Žalobca je povinný nahradiť žalovanému trovy prvostupňového a odvolacieho konania v sume 3 570,76 Eur na účet jeho právneho zástupcu.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000 Sk. Ďalej uložil žalovanému strpieť uverejnenie inzerátu v denníkoch SME a PRAVDA v rozsahu jednej celej strany v znení: Spoločnosť T., a. s., prevádzkovateľ siete hypermarketov a obchodných domov T. sa týmto ospravedľňuje spoločnosti K., v. o. s., ako aj spotrebiteľom za šírenie nepravdivých a zavádzajúcich informácií, ktorého sa dopustila porovnávaním piatich druhov vybraných mäsových výrobkov pri reklamnej akcii v dňoch 26.05. až 08.06.2004. Porovnávané mäsové výrobky boli v obchodných domoch siete K. predávané za nižšie ceny, ako uvádzala spoločnosť T., a. s., pričom išlo o výrobky vyššej kvalitatívnej úrovne. Zároveň zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi trovy uverejnenia tohto inzerátu. Vo zvyšku súd návrh zamietol.

Súd konanie v časti, v ktorej žalobca žiadal od žalovaného prostredníctvom svojich štatutárnych orgánov osobne sa ospravedlniť žalobcovi, zastavil.

Žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi na náhrade trov konania 195 145 Sk na účet jeho právneho zástupcu.

Podľa odôvodnenia rozhodnutia žalobca sa návrhom domáhal, aby súd rozsudkom zakázal žalovanému rozširovať o pomeroch žalobcu nepravdivé a zavádzajúce informácie a uložil mu povinnosť prostredníctvom svojich štatutárnych orgánov osobne sa ospravedlniť žalobcovi do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, zaplatiť žalobcovi náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 000 Sk do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku, uhradiť žalobcovi náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uverejnením inzerátu, ktorého uverejnenie bol žalovaný povinný strpieť podľa predbežného opatrenia nariadeného tunajším súdom dňa..... rozhodnutím č....., a to do 3 dní odo dňa doručenia písomných dokladov preukazujúcich výšku týchto nákladov a ďalej uložil povinnosť strpieť uverejnenie inzerátu v denníkoch Sme, Pravda, Národná Obroda, Nový deň a Nový Čas v rozsahu jednej celej strany v znení: „Spoločnosť T., a. s., prevádzkovateľ siete hypermarketov a obchodných domov T. sa týmto ospravedľňuje spoločnosti K., v. o. s., ako aj spotrebiteľom za šírenie nepravdivých a zavádzajúcich informácií, ktorého sa dopustila porovnávaním 5 druhov vybraných mäsových výrobkov pri reklamnej akcii v dňoch 26. 05. až 08.06.2004. Porovnávané mäsové výrobky boli v obchodných domoch siete K. predávané za nižšie ceny, ako uvádzala spoločnosť T., a. s., pričom išlo o výrobky vyššej kvalitatívnej úrovne.“ a uhradiť žalobcovi

náklady, ktoré mu vznikli v súvislosti s uverejnením tohto inzerátu do 3 dní odo dňa doručenia písomných dokladov preukazujúcich výšku týchto nákladov.

Na prvom pojednávaní vo veci samej, konanom dňa 19.01.2006, zbral žalobca návrh žaloby v časti, v ktorej žiadal, aby súd zviazal žalovaného prostredníctvom svojich štatutárnych orgánov osobne sa ospravedlniť žalobcovi, späť.

Súd v súlade s § 96 ods. 1 a 3 O. s. p. konanie v tejto časti žalobného návrhu preto zastavil.

Súd po vykonanom dokazovaní posúdil vec podľa § 41, § 45 a § 53 Obch. zák. a uzavrel, že žalovaný porovnával bežné ceny vybraných výrobkov v jednej prevádzke žalobcu s akciovými cenami, ktoré stanovil pre všetky svoje prevádzky na celom území SR. Porovnanie akciových cien s cenami bežnými je nekorektné, v rozpore s dobrými mravmi súťaže a je objektívne spôsobilé prívodiť ujmu žalobcovi v dôsledku ovplyvnenia správania sa spotrebiteľov.

Je nesporné, že rozširovaním reklamných materiálov žalovaného po území SR vzbudil u všetkých dotknutých spotrebiteľov dojem, že všetky prevádzky žalovaného majú nižšie ceny predmetných mäsových výrobkov, ako všetky prevádzky žalobcu, pričom však porovnával cenu vo svojich prevádzkach iba s cenou v jednej prevádzke žalobcu.

Podľa názoru súdu predmetná reklama je klamlivá i preto, že neobsahuje žiadne vymedzenie charakteristík porovnávaných výrobkov, okrem ich ceny. Je evidentné, že žalovaný porovnáva jedinou vlastnosť (cenu) zjavne neidentických produktov bez uvedenia ich ďalších rozlišujúcich znakov, ktoré sú dôvodom inej ceny.

Pokiaľ ide o cenu výrobku „Bravčové pliecko b. k.“ v prevádzke žalobcu v T. k 17.05.2004, prezentovanú žalovaným, podľa úsudku súdu porovnávanie nebolo objektívne, pretože žalovaný porovnával len jednu „vlastnosť“ výrobkov (cenu), ktorá bola u neho nižšia. Za objektívne však nemožno považovať porovnanie postavené na jedinom kritériu (cena), ktoré vyznieva v prospech žalovaného, avšak opomínajúce porovnanie na základe ďalšieho kritéria (trvanlivosť), ktoré je zasa výrazne v neprospech žalovaného. V danom prípade žalovaný priamo na reklamných letákoch tvrdí, že vykonal kontrolný nákup, z čoho možno vyvodiť, že sa nedovoleného konania dopustil úmyselne, pretože na základe kontrolného nákupu vedel, že porovnávané výrobky žalobcu zabezpečujú väčší spotrebiteľský komfort a 3,5-krát dlhšiu dobu trvanlivosti.

Súd mal za to, že konanie žalovaného je v rozpore s dobrými mravmi súťaže, nakoľko ním spotrebiteľom prezentoval svoje mäsové výrobky ako lacnejšie v porovnaní s rovnakými výrobkami žalobcu; žalobca však nepredával rovnaké výrobky, ale výrobky odlišné čo do

spôsobu opracovania, balenia a doby trvanlivosti. Žalovaný teda v spotrebiteľoch spôsobil mylný dojem, že je lacnejší pri rovnakej kvalite daných výrobkov, pričom však kvalita výrobkov rovnaká nebola. Ide teda o konanie v rozpore s dobrými mravmi súťaže a bolo spôsobilé privodiť ujmu aj spotrebiteľom, ktorí mohli mať záujem o kúpu výrobkov s dlhšou ako dvojdňovou trvanlivosťou.

Na základe takto zisteného skutkového stavu dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa je dôvodný, a preto mu v odôvodnenom rozsahu vyhovel.

Podľa záveru súdu z charakteru porušenia chráneného záujmu žalovaného vyplýva, že táto reklama uvádza do omylu osoby, ktoré sa pri jej zohľadnení môžu domnievať, že pri kúpe tovaru budú mať u žalovaného výhodnejšie cenové podmienky. Obaja účastníci podnikajú v oblasti predaja v obchodoch s veľkou predajnou plochou a s množstvom tovaru, pričom práve v takýchto obchodoch je rozhodujúcim ukazovateľom pre väčšinu zákazníkov rýchla informácia o ponuke tovaru a jeho prehľadná a názorná porovnateľnosť.

Vzhľadom na uvedené súd vyhovel aj návrhu na uloženie povinnosti uverejniť ospravedlnenie v súdom vybraných denníkoch s požadovaným textom a zároveň zaviazal žalovaného na zaplatenie primeraného zadosťučinenia v zmysle § 53 Obchodného zákonníka, ktoré je náhradou ujmy na povesti v požadovanej sume, pretože rozsah tohto nekalosúťažného konania žalovaného (vyše 1.100 000 kusov distribuovaných reklamných letákov) bol podľa názoru súdu mimoriadne veľký.

V časti, v ktorej žiadal žalobca zakázať žalovanému rozširovať o pomeroch žalobcu nepravdivé a zavádzajúce informácie, súd žalobný návrh s poukazom na § 154 ods. 1 O. s. p. zamietol, lebo nebolo preukázané, že žalobcovi v čase vyhlásenia rozsudku takéto konanie od žalovaného hrozí.

O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný, v ktorom navrhol napadnutý rozsudok zmeniť a návrh zamietnuť.

Podľa jeho mienky žalobca neunesol dôkazné bremeno, keď preukazoval správnosť svojho tvrdenia fotodokumentáciou výrobkov z 24.06.2004, hoci reklamný leták žalovaného bol v období od 26.5.2004 do 8.6.2004. Trvanlivosť tovaru nepreukazuje jeho kvalitu. Namieta, že reklamná kampaň spĺňa kritéria prípustnosti porovnávacej reklamy, nie je klamlivá, obmedzuje sa na znaky mäsových výrobkov, ktoré sú pre ne podstatné, overiteľné a nijako nezľahčujú konkurenta - žalobcu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vec rozhodol na základe odvolania žalovaného, rozsudkom zo dňa 27.06.2007 napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zmenil tak, že žalobu zamietol a žalobcu zaviazal nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania.

Dovolací súd, ktorý rozhodol vo veci na základe dovolania žalovaného uznesením zo dňa 28.01.2010, tento rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V uznesení vyslovil, že v danom prípade odvolací súd síce správne aplikoval na konkrétny prípad ustanovenia všeobecnej skutkovej podstaty nekalosúťažného konania podľa § 44 ods. 1 Obchodného zákonníka, ako aj dvoch osobitných skutkových podstát nekalej súťaže, uvedených v § 45 ods. 1 Obchodného zákonníka pojednávajúcim o klamlivej reklame a v § 50 ods. 1 Obchodného zákonníka upravujúcim zľahčovanie, avšak vzhľadom na zistený skutkový stav nesprávne posúdil kumulované splnenie, resp. nesplnenie dvoch z troch zákonných podmienok dôležitých pre posúdenie, či sa v danom prípade jedná o nekalú súťaž v zmysle § 44 ods. 1 a to, že toto konanie v hospodárskej súťaži (ktoré, ako jedinú z podmienok nekalej súťaže, vyhodnotil správne) je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a že toto konanie je spôsobilé privodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom. Dovolací súd zároveň poznamenal, že pre posúdenie, či zo strany žalovaného išlo alebo nešlo o nekalosúťažné konanie, bolo vhodné aplikovať na daný prípad i ustanovenia zákona č. 147/2001 Z. z. o reklame a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. V zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ citovaného zákona a contrario, porovnávací reklama nie je prípustná, pokiaľ konkrétne, typické, podstatné a overiteľné vlastnosti produktov neporovnáva objektívne. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že za podstatnú vlastnosť predmetných mäsových výrobkov treba považovať ich trvanlivosť. Z tohto pohľadu nemožno chápať porovnávanie rozdielnych vlastností výrobkov, vzhľadom na zamlčanie rozdielov v ich trvanlivosti žalovaným za objektívne, čo v danom prípade odôvodňuje záver o neprípustnosti porovnávej reklamy.

Dovolací súd tiež vyslovil, že jeho právny názor je pre odvolací súd záväzný.

Vychádzajúc z tohto uznesenia dovolacieho súdu odvolací súd znovu prejednal odvolanie žalovaného proti rozsudku súdu I. stupňa. Prejednal ho podľa § 212 ods. 1 O. s. p. v zmysle § 214 ods. 1 O. s. p. a uzavrel, že ho treba v súlade s ust. § 220 O. s. p. zmeniť a návrh v celom rozsahu zamietnuť.

Z citovaného záveru odôvodnenia rozhodnutia dovolacieho súdu je zrejmé, že dovolací súd svoj pre odvolací súd záväzný právny názor jasne a jednoznačne nevyslovil a ak ho vyslovil, náležite ho neodôvodnil, je teda arbitrárny.

Citované odôvodnenie naznačuje, že jedným názorom by mohol byť záver, ku ktorému dovolací súd dospel aplikáciou ust. § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 147/2001 Z. z. a síce neprípustnosť porovnávacej reklamy v danom prípade. Druhým právnym názorom dovolacieho súdu by mohol byť jeho úsudok, že odvolací súd nesprávne posúdil kumulované splnenie, resp. nesplnenie dvoch z troch zákonných podmienok dôležitých pre posúdenie, či sa v danom prípade jedná o nekalú súťaž v zmysle § 44 ods. 1 Obch. zák., a to, že toto konanie v hospodárskej súťaži (ktoré, ako jedinú podmienku nekalej súťaže, vyhodnotil správne) je v rozpore s dobrými mravmi súťaže a že toto konanie je spôsobilé prívodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom.

Pokiaľ ide o prvý možný právny názor dovolacieho súdu, ktorý tento súd odôvodnil znením § 4 ods. 2 písm. b/ zák. č. 147/2001 Z. z., odvolací súd konštatoval, že uvedený zákon aj v súlade s cit. ust. § 4 ods. 2 významne zmenil pôvodné znenie § 45 Och. zák. a súd I. stupňa aj odvolací súd aplikovali na rozhodovaný prípad už toto zmenené znenie.

Pokiaľ ide o úsudok dovolacieho súdu, že odvolací súd nesprávne posúdil splnenie, resp. nesplnenie podmienky súladu súťaže s dobrými mravmi a že jeho konanie je spôsobilé prívodiť ujmu iným súťažiteľom alebo spotrebiteľom, odvolací súd v rozsudku zo dňa 27.06.2007, sp. zn. 2 Obo 256/2006, konštatoval, že konanie v rozpore s dobrými mravmi, ako ďalšia z podmienok nekalosúťažného konania, v konaní žalovaného neboli v priebehu konania preukázané. Žalovaný, ako vyplýva z predloženého letáku žalovaného zo dňa 17.05.2004, vykonal kontrolný nákup v jednej prevádzke žalobcu, na základe ktorého porovnával ceny piatich vybraných mäsových výrobkov s mäsovými výrobkami žalovaného, t. j. tovar určený na ten istý účel, pričom ide o sortiment porovnateľných výrobkov predávaný obidvomi konkurenčnými obchodnými reťazcami. Ako vyplýva z obrazového a písomného obsahu letáku, na tomto je viditeľné a jasne rozpoznateľné označenie prevádzky žalobcu, v ktorej bol uskutočnený nákup žalovaného, dátum, kedy bol nákup uskutočnený a taktiež zrozumiteľný a veľkosťou písma porovnateľný, silným textom na letáku, text upozorňujúci spotrebiteľov, že porovnanie ceny bolo uskutočnené na základe nákupu žalovaného v jednej prevádzke žalobcu a uvedené konkrétne, ktorej prevádzky sa nákup týka. Preto v takto jednoznačne definovaných podmienkach uskutočneného porovnávania nemohlo u spotrebiteľa dôjsť k mylným záverom, pretože ceny porovnaných výrobkov predstavujú kontrolovateľné vlastnosti výrobkov a takéto porovnanie nemá znaky klamlivej reklamy, pokiaľ tieto porovnávané vlastnosti sú uvedené správne. Žalobca v konaní nepreukázal relevantným spôsobom, že uvedené informácie na letáku žalovaného sú v rozpore so skutočnosťou, pretože sa odvoláva na ceny porovnateľného tovaru za iné obdobie, ako je

uvedené na letáku a výstupy zo systému SAP sú internými, nepreukázanými údajmi samotného účastníka konania, žalobcu. Objektivitu porovnávacej reklamy uskutočnenej žalovaným mohli spotrebitelia, prípadne účastník hospodárskej súťaže preveriť uvedenými cenami v rozhodnom období, na ktoré sa leták odvoláva, s popisom a celým názvom mäsového výrobku, ako aj jeho obrazovým vyhotovením. Správnosť údajov uvedených v letáku žalovaného preukázal predloženým pokladničným dokladom z uskutočneného kontrolného nákupu. Z uvedeného vyplýva, že porovnanie cien v danej veci sa týka mäsových výrobkov porovnateľnej kvality (a žalobca nepreukázal opak) a takáto reklama môže prispieť k objektívnemu vyzdvihnutiu výhod týchto porovnateľných výrobkov, ako aj stimulovať hospodársku súťaž medzi súťažiteľmi v prospech spotrebiteľov.

Odvolací súd považuje za potrebné doplniť toto odôvodnenie upriamením pozornosti na náplň pojmu „spotrebiteľ (osoba, ktorej je reklama určená) a spôsobilosť reklamy uviesť do omylu osoby, ktorej je určená“ v § 45 ods. 1 Obch. zák. v situácii hypermarketu, teda oblasti predaja rozličného tovaru s veľkou predajnou plochou, kde si spotrebiteľ sám vyberá a kladie do nákupného košíka alebo vozíka v ním a nie predajcom určenom čase a časovom trvaní výrobok zabalený tak, aby si ho mohol podľa vlastnej vôle dôkladne pozrieť a prezrieť, prečítať si z jeho označenia - čo do mäsových výrobkov - krajinu pôvodu zvieratá, krajinu, kde bolo vykrmené, zabitú a balené, hmotnosť výrobku, prípadný obsah tuku, dátum balenia a dátum spotreby, teda trvanlivosť. Takto preskúmaný a vybraný tovar nemusí spotrebiteľ hneď zaplatiť, ale cenu uhrádza až pri pokladni. To značí, že tovar môže kedykoľvek, dokonca aj pri pokladni vrátiť, keď sa počas pobytu v predajni rozhodne, že tovar kúpiť nechce. Spotrebiteľ dokonca môže v predajni konkurencie pokojne porovnávať údaje v reklamných letákoch rôznych spoločností predajcov, môže to robiť dostatočne dlho, aby si údaje v nich uvedené dôkladne preveril, porovnal a podľa toho sa kladne alebo záporne rozhodol.

Čo do opisu tejto situácie a rozhodovania sa zákazníka v obchodoch s veľkou predajnou plochou a s množstvom tovaru, pokiaľ z nej súd I. stupňa vyvodzoval aj rýchle rozhodovanie sa zákazníkov, odvolací súd sa s týmto úsudkom súdu I. stupňa nestotožnil. Podľa názoru odvolacieho súdu zákazník, najmä v takýchto obchodoch, svoj nákup dôkladne uváži, kým sa rozhodne ho kúpiť a teda zaplatiť.

Na tomto základe odvolací súd rozsudok súdu I. stupňa vo veci samej podľa ust. § 220 O. s. p. zmenil tak, že návrh zamietol.

Úspešnému žalovanému vzniklo podľa § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. právo na náhradu trov prvostupňového, odvolacieho a dovolacieho konania. Trovy

prvostupňového konania, trovy odvolacieho konania. Žalovaný si v podaní zo dňa 08.02.2011 vyčíslil trovy konania tak, že súdny poplatok za odvolanie je 2 091,22 Eur, trovy právneho zastúpenia vrátane DPH 1 765,59 Eur (prevzatie, štúdium spisu na Krajskom súde Bratislava, pojednávanie na Najvyššom súde SR, t. j. 3 úkony právnej služby po 486,29 Eur + 1 x paušál po 6,31 Eur, 1x po 6,95 Eur a 1x po 7,41 Eur). Odvolací súd priznal žalovanému náhradu trov v sume 3 570,76 Eur po odpočítaní vyčíslenej DPH.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 8. februára 2011

JUDr. Jozef Štefanko, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Michaela Szöcsová